

for Laks og Ørred ligesom nu for dette Fiskevands Vedkommende skal begynde den 15. Oktober. Udvalgets Flertal holder sig her til Lovforslaget, som sætter Fredningstiden fra 1. November til 31. December. Jeg skal herom paa dette Tidspunkt kun sige, at medens de fiskerikyndige vel erkender, at Optrækket af kønsmodne Fisk i dette Fiskevand begynder allerede i Midten af Oktober, mener de dog, at den foreslaaede Fredningstid vil være fuldt betryggende for Formaalet og give Fiskene tilstrækkelig Adgang til at komme op og lægge deres Æg, og hvis man som hidtil sætter Fredningstiden her anderledes end for de andre Fiskevande, bliver det overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at føre en betryggende Kontrol, idet de forskellige Fredningstider medfører, at man kan fiske i de Fiskevande, hvor Fredningstiden senest indtræder, og saa føre Fiskene hen i Nærheden af de andre Fiskevande og sælge dem der, idet man paastaar, at de er fiskede der. Fiskerikontrollen mener, at man vil være ude af Stånd til paa tilfredsstillende Maade at udføre Kontrollen, hvis man ikke kan faa disse Fredningstider lagt ens, og da de fiskerikyndige anser Tiden fra 1. November til 31. December for en tilstrækkelig fyldestgørende Fredningstid ogsaa for dette Fiskevand, har et Flertal i Udvalget ment at kunne slutte sig til Lovforslagets Bestemmelse i den Retning. Vi kan derfor ikke tiltræde Mindretallets Forslag om atter at rykke Fredningstidens Begyndelse frem til den 15. Oktober. Det er altsaa de fiskerikyndiges, Fiskerikontrollens, Betragtning, som paa dette Omraade tiltrædes af Udvalgets Flertal. Paa Flertallets Vegne skal jeg derfor anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag og Lovforslaget, saaledes ændret, til Tingets Vedtagelse.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Paa et Mindretals Vegne skal jeg anbefale Ændringsforslag Nr. 4, der gaar ud paa, at Fredningstiden for Laks og Ørred i Randers Fjord og Gudenaå fastsættes til at gælde fra 15. Oktober til 31. December. Denne Fredningstid er, som den sædvanlige Ordfører meget rigtigt bemærkede, den samme, der er gældende nu, medens man i det forelagte Lovforslag foreslaar, at Fredningen kun skal være fra 1. November til 31. December. De fiskerierinteresserede ved disse Fiskevande er meget betænkelige ved Indskrænkningen af denne Fredningstid, idet de gør gæl-

dende, at den ynglefærdige Laks og Ørred allerede i Oktober Maaned gaar op i Fjorden, og hvis Fiskeretten bliver fuldstændig fri indtil 1. November, vilde det meget let bevirke, at Fiskemængden indskrænkedes i betydelig Grad. De sagkyndige paa dette Omraade har overfor Udvalget erkendt, at det egentlig vilde være rigtigst at forlænge Fredningstiden til at gælde fra 15. Oktober til 31. December, men de har næret Betænkelighed ved at gaa hertil, fordi en effektiv Kontrol vanskeliger kan gennemføres, naar Fredningstiden ikke er ens overalt. Det er selvfølgelig rigtig, at naar Fredningstiden er forskellig, bliver Kontrollen ikke saa god, som hvis den er ens overalt, men hvis man i øvrigt er enig om, at det af Hensyn til Fiskeriet paa disse Steder vilde være bedre at forlænge Fredningstiden, synes jeg, at dette bør være det afgørende og ikke Hensynet til Kontrollen. For øvrigt vil Kontrolspørgsmaalet neppe have særlig stor Betydning i denne Sag. Da det er Lodsejerne ved disse Fiskevande, der ønsker Fredningstiden forlænget, vil man kunne gaa ud fra, at de vil øve den fornødne Kontrol, og da der tilmed er fastsat ret store Bøder for Overtrædelser af Bestemmelserne om Fredningstiden, kan man nok forudsætte, at de Tilfælde, hvor der vil foregaa ulovligt Fiskeri i disse 14 Dage, kun vil blive meget faa. Jeg synes derfor, at det vil være fuldt forsvarligt og fuldstændig rigtig at forlænge Fredningstiden med disse 14 Dage, selv om det skulde medføre, at en og anden muligvis ulovligt skulde fange sig en Laks eller en Ørred. Dette vil nemlig ikke skade Fiskeriet saa meget, som hvis man vilde give Retten til Fiskeri fuldstændig fri til denne Tid. Jeg anbefaler derfor dette Ændringsforslag og skal blot minde om, at det her drejer sig om en Bestemmelse, der er gældende i den nuværende Lov, saa det er ikke noget nyt, der her foreslaas.

Om de øvrige Spørgsmaal kan jeg henholde mig til den sædvanlige Ordførers Udtalelser, men ønsker dog at understrege hans Henstilling til Ministeren angaaende Spørgsmaalet om Frisenvold Fiskegaard. Der er en Del af Udvalgets Medlemmer, som har været noget betænkelige ved at give Ministeren Bemyndigelse til at bortsælge denne Ejendom, som tilhører Staten, og jeg haaber, at naar Ministeren faar denne Ret til enten at bortforpagte eller sælge denne Ejendom, vil han gøre alt, hvad han kan, for at bortforpagte den, saa den kan vedblive at være Statens Ejendom.